

## Introducció

Els amics de la Societat Catalana d'Estudis Numismàtics, filial de l'Institut d'Estudis Catalans, em demanen unes línies de presentació per al número 27 d'*Acta Numismàtica* que ara teniu a les mans. Successor del doctor Miquel Tarradell en la tasca d'apadrinar la Societat des de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut, m'ha plagut de veure com aquesta filial es desenvolupava, primer sota l'experta direcció del senyor Leandre Villaronga i, darrerament, sota la del doctor Miquel Crusafont, ambdós de ben reconegut prestigi. Deixant ara de banda les activitats reflectides en la *Memòria* corresponent, voldria remarcar la puntualitat amb què es publica la revista, que acredita la capacitat de recerca dels membres de la Societat.

El contingut d'*Acta Numismàtica* és sempre suficientment variat per poder captar l'atenció dels lectors d'un ampli ventall d'interessos des del col·leccionisme als estudis d'economia. Si bé l'inventari i la descripció de monedes té un interès primordial per a l'arqueòleg, a qui ajuda a datar els diversos estrats, la recta valoració de la composició de les peces i llur àmbit de difusió són imprescindibles per a l'historiador de l'economia que tracta d'interpretar els esdeveniments del passat, remot o immediat, relacionats amb el món del diner.

Potser interessen avui més als numismàtics les peces amonedades que els problemes de metrologia, o bé que la medallística o la moneda obsidional. Ho veiem en les pàgines següents i en les dels números anteriors. En els estudis específics, com en tot també hi ha modes i línies de treball predominants. Més en l'exemple de la moneda, resta encara oberta la possibilitat de troballes ocasionals, els tresorets, o bé de peces desconegudes de noves i velles seques locals, especialment pel que fa a les Edats mitjana i moderna.

L'historiador no especialista potser demanaria encara que hom tractés de valorar degudament els sous i els preus dels mercats cercant equivalències fidedignes entre les peces en desús i la moneda actual. Ens trobem en vigílies de l'adopció de l'euro com a moneda única a l'occident europeu i aviat la pesseta deixarà d'ésser

un referent vàlid per a molts. En l'història sociopolítica i econòmica de la moneda s'obrirà així un nou capítol, tampoc menyspreable. I la bibliografia s'haurà d'enriquir amb noves pàgines. Mentre, però, crec que la lectura d'aquest volum, com la de tots els publicats fins ara per la Societat, proporcionarà hores felices i nous coneixements als que tinguin ocasió d'endinsar-s'hi.

*Manuel Riu*